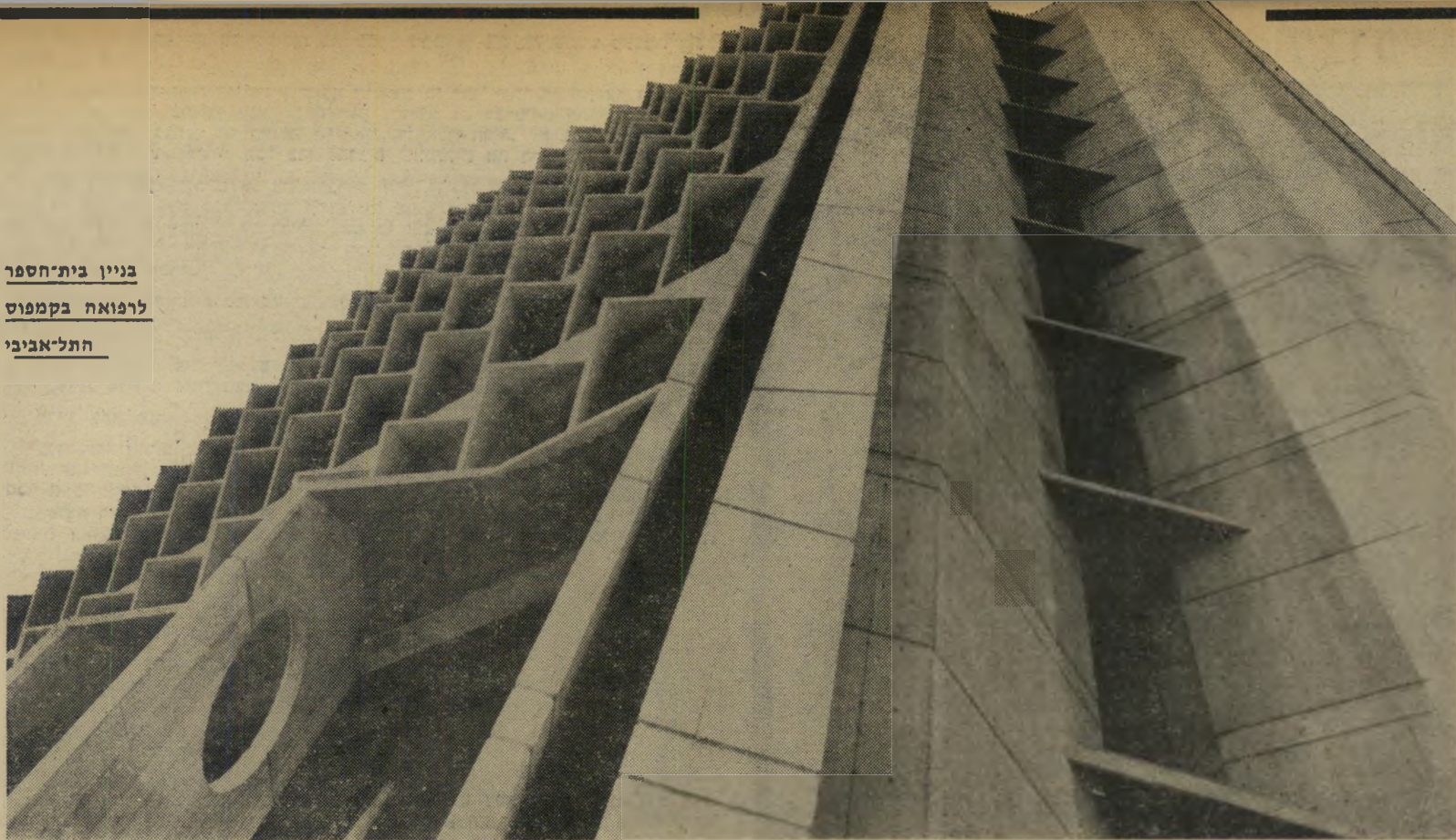

בניין בית-חסד
לרפואה בקמפוס
התל-אביבי

למעשה, מהאינפורמציה, גם מהאינפור-
מציה על תרומות ומפעלים שניהלתי ב-
אנגליה במשך הרבה שנים. האנשים ב-
אנגליה עדיין חיים, ויכולים לספר איך
באו התרומות האלה. אבל זה לא חשוב.
רק כאשר באה ההתקפה עלי,
לפני שלושה חודשים, בישיבה
של הוועדה המרכזת, כשמר קארטר
טר אמר שהוא בשלושה חודשים
גיים יותר כספים, ועשה לאוניברסי
סיטה יותר מאשר אני עשיתי ב-
משך שמונה שנים, כאיתי לוועד
המנהל וביקשתי להקים ועדת-חי
קרה, ושחזרה תדון בזה ותח
ליט מי הצודק סוף-סוף.

„מפני שהאוניברסיטה, לפי דעתי, גמ-
צאת בשפל המדרגה והיא יורדת ומידר-
דרת כל יום, החלטתי, כאיש שבמשך
שמונה שנים תרם מה שיכול ומה שידע
לתרום להקמת האוניברסיטה הזו, לבוא
לישיבה של הוועדה המנהל ולדבר עם ה-
חברים, ועליהם להחליט.

יש הסכם חתום, ביני ובין שר-
האוצר, ובין יו"ר הוועדה המנהל ו-
בין סגן-הנשיא, לקרוא את שם
בית-הספר לרפואה על שמי והדבר לא

וקרקעות בלוס-אנג'לס, היה מיסד ונשיא
חברת הסרטים ריפבליק שהתמחתה ב-
סרטי-מלחמה פטרויטים. לפני עשר שנים
פרש מעסקיו והחל לפעול למען ישראל.
הצטרף לתורמי הבונדס והיה בין ראשי
התורמים לאוניברסיטה העברית.

במשך השנים החל החול שחור עובר
בינו לבין סם רוטברג, האיש החזק של
הבונדס ומראשי אוניברסיטת ירושלים.
קארטר, שהיה יושב-ראש הבונדס בקלי-
פורניה, נמנע מפרישה מתפקידו זה בגלל
לחצו של פינחס ספיר, אולם פרש מ-
האוניברסיטה העברית ועבר, כקודמו
ויזו, לתל-אביב. קארטר השקיע כמה
מיליוני דולרים בישראל, והוא כיום גם
יושב-ראש מועצת-המנהלים של קונצרן
כלל.

מאז החלו קארטר וגאמן מנהלים את
אוניברסיטת תל-אביב. יצאו העניינים
לחלוטין מידיו של ויזו. הוא התאספ זמן
עוד שרש לכנס את הישיבה הנר-
כית — שבה ערך התפרצות, המזועזעת
עדיין את ראשי המדינה.

אליהו סחרוב, יושב-ראש הישיבה, חשש
מפני הצפוי, והקדים לדברי ויזו הערה,
בה הודה לו בשם האוניברסיטה על הג-
דלת תרומתו לבניין רוטברג ליהדות הי-
תפוצות (הקרוי על שם אבית של אש-
תו). ויזו חיך קימעה לשמע השבחים,
ופתח במיתקפה המוחצת.
להלן הנוסח המדויק של דבריו:

**ההסכם
הופר**

א רוני חיז'ר, חברים, אני מודה
מאוד ליו"ר ולחברים על היענר-
תם לבקשתי לכנס את הישיבה הזו. באתי
ל-10 ימים, ואחרי זה איצטר מהארץ
מיספר חודשים, לפחות חודשיים, לכן ביי-
קשתי את הישיבה הזו. אילו ידעתי
בשבוע הבא תתקיים ישיבה, או תוך
שבועיים, ב-14 לנובמבר, ושהנשיא (יובל
גאמן) יהיה נוכח בה, הייתי חוזר. דיי
ברתי עם הנשיא ונדע לי שהוא לא
מתכוון לבוא עד לסוף דצמבר, ועד ל-
סוף דצמבר, אני חושב שאסור לנו ליי-
חות את הישיבה הזו, מכל מיני טעמים.

„זה כשלוש שנים שאני נמצא במצב
של מתח תמידי בנוגע לאוניברסיטה, אבל
שתקתי. חשבתי, שזה לא יפה, לאחר
שאני נלחם שמונה שנים עם ממשלת
ישראל כדי לבחור בנושאי התפקידים הי-
ראשיים, והרסתי יחסים עם חברים חשוי
ביים מאוד בגלל המלחמה שלי, חשבתי
שלא יפה שאכנס לכל מיני סכסוכים על
מה שנעשה ולא נעשה.
„ישבתי בכמה ישיבות והתפוצצתי,

כוח בה: נשיא האוניברסיטה, תפקיד
המקביל לתפקיד ראש-ממשלה, שאותו
ממלא כיום הפרופסור יובל גאמן ותח-
תיו עתיד לבוא פרופסור חיים בן-שחר;
נגיד האוניברסיטה, המקביל לתפקיד נשיא
המדינה, שאותו ממלא לכל ימי חייו
ג'ורג' ויזו, ותפקיד יושב-ראש חברי-הנא-
מנים, המקביל ליושב-ראש הכנסת, שאר-
תו ממלא ויקטור קארטר.

בסוף אוקטובר אשתדך התכנס הוועד-
הפועל של האוניברסיטה (מקביל למי-
שלה), לישיבה דחופה שלא מן המניין.
הישיבה נקראה לפי בקשתו המיוחדת של
הנגיד, ג'ורג' ויזו, יושב-ראש הישיבה,
אליהו סחרוב פתח אותה באומרו, כי
אין כנגיד זכאי לדרוש ישיבות בהודעה
קצרה, שכן בזכות כל מה שפעל למען
האוניברסיטה, יש לו זכות מלאה להטי-
רית את כולם לבוא, גם בזמנים לא
נוחים.

ג'ורג' ויזו הוא אחד מעתירי-ההון בי-
מכסיקה, שעשה חיל בתעשיית-הנייר
ושלוחותיה. הוא היה קשור לראש-הממ-
שלה המנוח לוי אשכול, הביא לארץ את
צמחי האגבה כדוגמה לגידול צמחים לי-
ייצור חוטים. העניין נכשל, ויזו החליט
להתמסר לענייני ציבור. הוא נבחר לתפי-
קידי בכיר באוניברסיטה העברית בירו-
שלים, אולם כעבור שנים אחדות פרץ
סיכסוך בינו לבין הקבוצה האמריקאית
(רוטברג-קלוצניק) ששלטה בחברי-הנא-
מנים של האוניברסיטה העברית, ויזו נשי-
בע ללמדם לתק.

אז היתה האוניברסיטת תל-אביב
שלוחה של האוניברסיטה העברית, ושכי-
נה בחורבות בשכונת אביר-כביר ביהו. מיסי-
פר הסטודנטים בה היה כמה מאות, אולם
ראש עיריית תל-אביב דאז, מרדכי נמיר
ז"ל, רצה בפיתוחה. הוא עשה מהלך נור-
עו, הציע לג'ורג' ויזו להיות נשיא או-
ניברסיטת תל-אביב, הקציב שטח בן מאות
דונמים בצפון העיר לאוניברסיטה החד-
שה. ויזו ראה בכך הודמנות לגוסם
בירושלים, קיבל על עצמו את האת-
גר. תוך שמונה שנים, עד סוף 1971,
פעל ויזו כדיגמו חסרי-מעצורים. הוא
אסף תרומות, תרם בעצמו מיליונים לא
מעטים, פיתח ובנה והקים את האוני-
ברסיטה עד למה שהיא כיום.

שנות הסער והעמל נתנו בו את אור
תותיזו, והחלטתו לפרוש באה גם על
רקע איהיכולת להמשיך לנהל את העסק
הענק כקודם. במקומו נבחר יובל גאמן
וויקטור קארטר נבחר כיושב-ראש חברי-
הנאמנים, כאשר ויזו נבחר כנגיד לכל
ימי חייו.

ויקטור קארטר היה אף הוא פליט
מהאוניברסיטה העברית בירושלים. קאר-
טר צבר מיליוני דולרים בעיסקות סרטים

מוני המוכרים שואטפו במוצאי
יום השני השבוע באולמות מלון דן
בתל-אביב, לא שיערו כלל את עוצמת
הדרמה שהסתתרה מאחרי כוסיות הוויסי-
קי שהורמו בעליות. איש לא שיער לעצ-
מו כי כאשר קראו המארחים, ויקטור
ואדריה קארטר, להרים כוס לחיי אורחיי
הכבוד, פלורנס וג'ורג' ויזו, למעשה ודאי
איחלו להם בעימקי ליבם כוסית-רעלה.

מלצרים סבבו עם מגשים עמוסי כל
טוב והציעו לאורחים הרבים לטעום עוד
ועוד, כידי נדיבותו של ויקטור קארטר,
שחיך לכל עבר, והירבה להרעיף שבי-
חים על ג'ורג' ויזו. איש לא יכול היה
לנחש, כי רק תמול-שילשום האשימו הי-
שניים זה את זה בהאשמות שאיימו למור-
טט את חברי-הנאמנים של אוניברסיטת
תל-אביב — האשמות שהצריכו הקמת
ועדת-חקירה מיוחדת לבירורו.

**ניקמתו
של הנשיא**

א וניברסיטת תל-אביב מרוכות
סביב שלוש משרות שהן מוקדי הי-

נגיד ויזו
דורש חקירה

יו"ר קארטר
משיב בקוקטיילים